

Η λέξη Queen (cwēn) είναι Ελληνική από την λέξη Γυνή

Έρευνα: Δημήτρης Συμεωνίδης

Μέρος Β'

Η Αγγλική λέξη Queen αρχικά σήμαινε Γυνή δηλαδή ήταν η σύζυγος ή η παλλακίδα του βασιλέως. Η λέξη King δεν έχει αντίστοιχη θηλυκού γένους γιατί οι γυναίκες δεν είχαν αξιώματα τότε στην Αγγλία. Οι Άγγλο-Σάξωνες ηγέτες δεν αναγνώριζαν τίτλους για τις γυναίκες τους, μάλιστα μερικοί απ' αυτούς είχαν πολλές γυναίκες. Δεν υπήρχε μονογαμία την εποχή εκείνη.

ΑΝΑΞ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΠΟ ΤΑ ΑΡΧΑΙΑ ΛΕΞΙΚΑ ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΜΟΝ ΜΑΓΝΟΜ PAGE 97 LINES 53-58

Ἄναξ: Παρὰ τὸ τὴν ἄνω τάξιν ἔχειν· ἢ ὁ ἄνω αἰσῶν κατα δύναντιν τοῦ κρατεῖν· ἢ πρὸς ὃν πάντα ἀναφέρονται. Σημαίνει τρία· τὸν βασιλέα, ὡς τὸ, Ἄτρείδη κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν. Καὶ τὸν οἰκοδεσπότην, Ἄντάρ ἐγὼν οἰκοῖο ἄναξ ἔσομ' ἡμετέριο. Σημαίνει δὲ καὶ τὸν θεόν,

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΜΟΝ ΜΑΓΝΟΜ PAGE 189 LINES 10-14

Βασιλεύς: Ἡ τοῦ βασιλέως γυνή, ὡς καὶ βαλα- νίς, ἢ τοῦ βαλανέως. Ἄπο τοῦ βασιλεύς βα- σιλῆος γίνεται βασιληῖς· καὶ ἀποβολῆ τοῦ η, βασιλεύς.

Βασιλεύς: Σημαίνει τρία· τὸν θεόν, ὡς τὸ, Ἦ Ζεῦ βασιλεῦ. Καὶ τὸν βασιλέα, ὡς τὸ, βασιλεύς τ' ἀγαθός, κρατερός τ' αἰχμητής. Καὶ τὸν οἰκοδεσπότην,

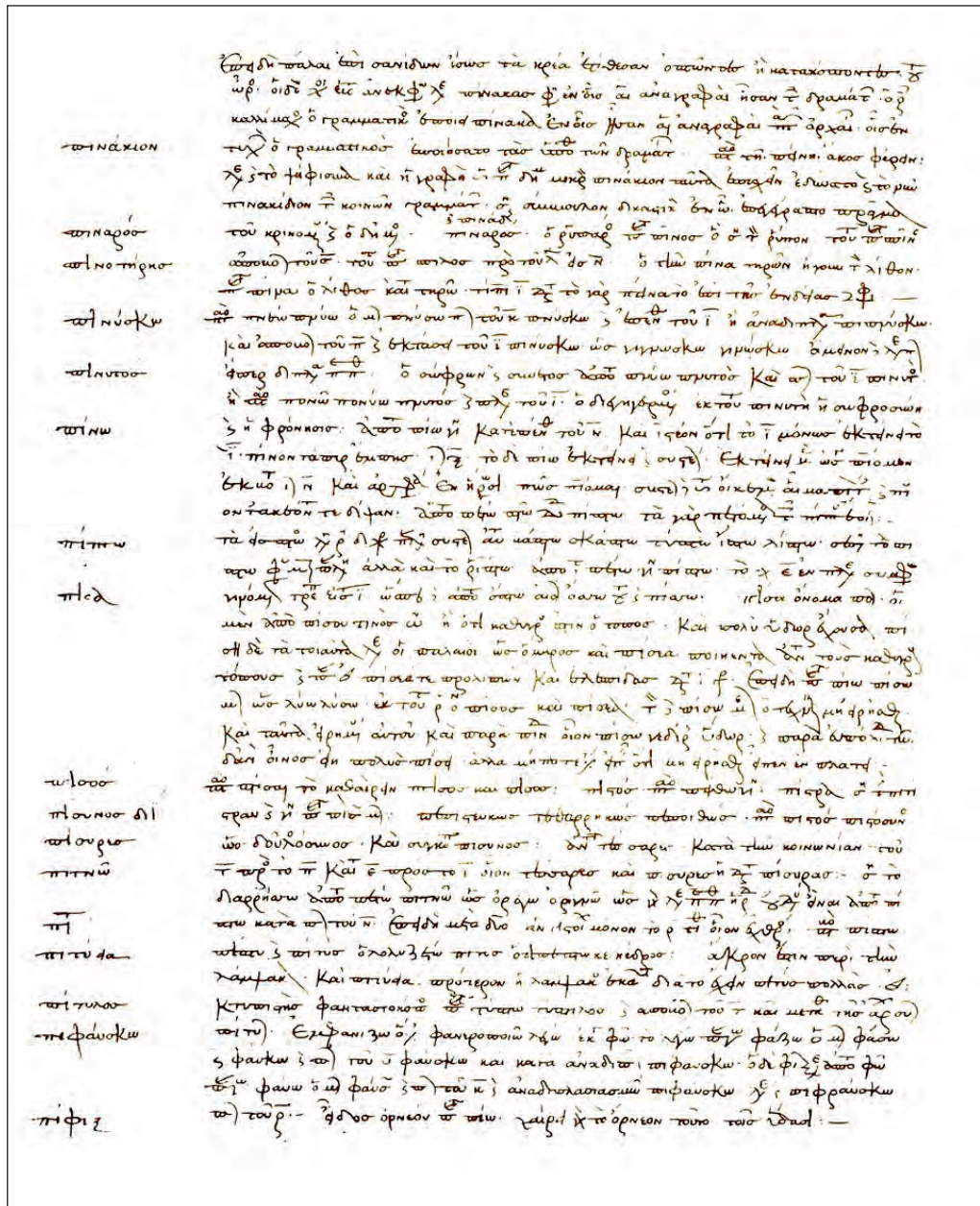
PHOTIUS LEXICOGR, LETTER BETA ENTRY 74 LINES 1-4

Βασιλεύς· εἷς μὲν ἔστι τῶν ἐν Ἀθήνησιν θ' ἀρχόντων· ἐπεμει- λεῖτο δὲ οὗτος τῶν περὶ τοὺς θεοὺς, καὶ τὰς ἀσεβείας ἐξήταξεν καὶ εἰσήγεν εἰς τὸ δικαστήριον· καὶ ἀντὶ τοῦ τυράννος· οὕτως Πλάτων ἐν Πολιτικῷ (258e, al.).

SUDA LEXICON LETTER BETA ENTRY 143 LINE 1- 147 LINNE 5

Βασιλεύω· ὅταν σημαίνει τὸ ἐξουσιάζω καὶ ἄρχω, μετὰ γενικής συντάσσεται· ὅταν δὲ σημαίνει τὸ ποιῶ βασιλέα, αἰτιατικῆ· καὶ τοῦτον μόνον τῶν ἀπάντων οὐ καλῶς ἐφιλανθρωπέυστο, καὶ σώσαι καὶ βασιλεύσαι τὸν κακῶς καὶ σωθέντα καὶ βασιλεύσαντα. Βασιλεύς μέγας· ὁ τῶν Περσῶν· τοὺς δὲ ἄλλους προσετίθε- σαν καὶ τῶν ἀρχομένων τὰ ὀνόματα· οἶον Λακεδαιμονίων, Μακεδόνων· διαφέρει δὲ βασιλεύς τυράννου· βασιλεύς μὲν γὰρ ἀπὸ προγόνων κατὰ διαδοχὴν τὴν ἀρχὴν ἐπὶ ῥητοῖς λαβῶν πέρασι, τυράννος δὲ, ὃς βιαίως τὴν ἀρχὴν σφετερίζεται· χρῶνται δὲ ἀδιαφόρως ἐκατέρωθεν ὀνόμασιν· Ἰέρωνα γὰρ βασιλέα Πίνδαρος καλεῖ, τυράννον ὄντα, καὶ Διονύσιον· καὶ Εὐπόλις Πεισίστρατον βα-

ἄναξ[ᾱ], ἄνα- κτος, ὁ, κλητ. ἄνα· (ἀνάσσω). I. ἄρχοντας, βασιλιάς, τίτλος αποδιδόμενος στους θεούς, ιδίως στον Απόλ- λωνα και στο Δία, σε Όμηρ. στον τελευταίο στην κλητ. Ζεῦ ἄνα, σε Ομήρ. Ιλ. II. ανάμεσα στους Ομηρι- κούς ἥρωες

σιλέα καλεῖ· καὶ τοὺς βασι- λείς τυράννους· Βασιλέως ἐγκέφαλος· ζῆται ἐν τῷ Διὸς ἐγκέφαλος· λύσις ὀνείρου· ἄνακτι προσλαλῶν τις ἄπρακτος μένει· Βασιλεία· τὸ ἀξίωμα· καὶ τὸ ἔθνος τὸ βασι- λευόμενον· οἶον Περσῶν, Ἰνδῶν, Ἀράβων· Βασιλεία ἐστὶν ἀνυπεύθυνος ἀρχή· οὐ μόνον δὲ ἐλευθέρους εἶναι τοὺς σπουδαίους, ἀλλὰ καὶ βασιλέας· ἢ γὰρ βασιλεία ἀρχὴ ἀνυ- πεύθυνος, ἥτις περὶ μόνους ἂν τοὺς σοφοὺς συσταίη· Βασιλεία· οὔτε φύσις οὔτε τὸ δίκαιον ἀποδιδούσι τοῖς ἀνθρώποις τὰς βασιλείας, ἀλλὰ τοῖς δυνα- μένοις ἡγεῖσθαι στρατοπέδου καὶ χειρίζειν πράγματα νουνεχῶς·

LIDDELL & SCOTT
Λεξικό της Αρχαίας Ελληνικής Γλώσσας
ἄναξ[ᾱ], ἄνακτος, ὁ, κλητ. ἄνα· (ἀνάσσω)· I. ἄρχοντας, βασιλιάς, τίτλος αποδιδόμενος στους θεούς, ιδίως στον Απόλλωνα και στο Δία, σε Όμηρ. στον τελευταίο στην κλητ. Ζεῦ ἄνα, σε Ομήρ. Ιλ. II. ανάμεσα στους Ομηρι- κούς ἥρωες, ο Αγαμέμνονας είναι ο ἄναξ ἀνδρῶν· ἀλλὰ τὸ ἄναξ εἶναι τίτλος αποδιδό- μενος σε ὅλους τοὺς ἄνδρες με διακεκριμένη καὶ υψηλὴ θέση, ὅπως ὁ Τειρεσίας, σε Ομήρ. Οδ.· βασιλεύς ἄναξ, ἄρχοντας βασιλιάς, στο ἰδ. III. οἰκοδεσπότης, ιδίως δηλώνοντας τὴ σχέση μεταξύ κυρίου καὶ δούλου, στο ἰδ. IV. μεταφ., κώπης, ναῶν ἄνακτες, ἄρχοντες τῶν κουπιῶν, τῶν πλοίων, σε Αἰσχύλ.· ἄν.ὄπλων, σε Ευρ.

LIDDELL & SCOTT
Λεξικό της Αρχαίας Ελληνικής Γλώσσας

βάσιλεύς, ὁ, γεν. -έως, Ἰων. -ῆος, αἰτ. βασιλέα και συνηρ. βασιληῖ, ὀνομ. πληθ. βασιλεῖς, Ἰων. -ῆες, παλ. Αττ. βασιλῆς, αἰτ. πληθ. βασιλεῖς, παλιός Αττ. βασιλῆς· I. 1. βασιλιάς, ἀρχηγός, σε Όμηρ.· ἐπειτα, κληρονομικός ἀρχο- ντας, ἀντὶθ. πρὸς τὸ τυράννος, σε Ηρόδ., Αττ.· ἄναξ βασιλεύς, ἀρχοντας βασιλιάς, σε οἰωνῶν βασιλεύς, τῶν πουλιῶν, στον ἰδ.· ὁ Όμηρος ἔχει ἕναν συγκρ. βασιλεύτερος, βα- σιλικότερος, καὶ υπερθ. βασιλεύτατος, ὁ πιο βασιλικός· 2. λέγεται γιὰ τὸ γιο τοῦ βασιλιά, τὸν πρίγκηπα ἢ γιὰ ὁποιοδήποτε μοιράζε- ται τὴ διακυβέρνηση, σε Ομήρ. Οδ. 3. γενι- κά, ἀρχοντας, ἀφέντης, οἰκοδεσπότης, σε Ομήρ. Ιλ., Πίνδ. II. σὴν Ἀθήνα, ὁ δεῦτερος ἀπὸ τοὺς ἐννέα ἀρχόντες ἀποκαλοῦνταν «βασιλεύς»· ἦταν υπεύθυνος γιὰ τὶς δημό- σιες τελετές καὶ τὴν διεξαγωγὴ τῶν δικῶν με ἀντικείμενο ἐκδίκησης δολοφονίες στο δικαστήριον, σε Πλάτ. κ.λπ. III. μετὰ τοὺς Περσικοὺς πολέμους, ὁ βασιλιάς τῆς Περσί- ας ὀνομαζόταν «βασιλεύς» (χωρὶς τὸ ἄρθρο), σε Ηρόδ., Αττ.· σπανιότερα ἀπαντᾷ ἡ φράση «ὀβασιλεύς» ἢ «ὁ μέγας βασιλεύς», σε Ηρόδ. (ἀμφίβ. προέλ.).

LIDDELL & SCOTT
Λεξικό της Αρχαίας Ελληνικής Γλώσσας
ἄνασσα, ἡ, θηλ. τοῦ ἄναξ, I. βασίλισσα, ἀρ- χόντισσα, κυρία, ὡς ἐπικλήση σὶς θεότητες, σε Ομήρ. Οδ., Αἰσχύλ.· ἐπίσης λέγεται γιὰ θνητό, σε Ομήρ. Οδ., Τραγ. II. γενικά ὅπως τὸ ἄναξ IV, ἄνασσα ὀργίων, σε Αἰσίοφ.

Η συνέχεια την άλλη Παρασκευή